

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jméno a příjmení studenta	Barbora Fialová
Studijní program	Teorie a praxe animované tvorby
Forma studia	prezenční
Akademický rok	2024/2025
Název bakalářské práce	Fieldbook of Common Birds, Zákulisí filmu Fieldbook of Common Birds
Vedoucí bakalářské práce	MgA. Martin Kukal

Barbora Fialová si vybrala pro svůj snímek velmi těžké téma truchlení, ztráty milované osoby. Hranice, kdy můžete při vyprávění takového příběhu spadnout na jedné straně do kýče a na druhé do patosu, je zde nesmírně tenká a jen ti opravdu skvělí ekvilibristé si v jednom ani ve druhém nesmočí ani nožku. Barboře se to při vydatné pomoci skvělé animátorky a vypravěčky Kláry Feltlové a dalších talentovaných kolegů a kolegyně, podařilo. Fieldbook of Common Birds je silný, pozoruhodný a krásný snímek.

Barbora napsala zhuštěné, minimalizované promluvy obou bratrů Keito a Roda, aniž by ztratily svou uvěřitelnost, aniž by byly zaměnitelné. Každá z nich má vlastní přirozenost. Vynalézavě a citlivě pracovala i s tempem ve vyprávění, kde po vzoru skvělých tvůrců animovaného filmu, jako je Michaël Dudok de Wit či třeba Hayao Miyazaki využila i odvážně zklidnění, takzvaného Ma, plynutí, prázdna, ticha, aby podtrhla a zesílila emoci mezi bratry, ale také přítomnost přírody kolem nich.

Fieldbook of Common Birds je navíc velmi pozoruhodný i tím, jak pracuje s časem. Na začátku je čas vyprávění víceméně shodný s tím, který prožívají postavy, potom se rozeběhne a spolu s prohlížením knihy jsme v jistém vytržení utkaném ze střípků z minulosti, v subjektivním čase prožitku mladšího z bratrů a brzy přijde montáž krátkých zhuštěných časových momentů z průběhu dne, který bratři strávili při pozorování ptactva... a pak se zase vrátíme do proporce podobné času diváka, nediegetického a vše dohromady funguje naprosto hladce a přirozeně. Toto je ukázka přímo virtuózní práce s filmovým časem. Barbora spolu s Klárou, která mimo jiné animačně zpracovala celou montáž s ptactvem, si tu filmový čas hnětly jako plastelínu, pohrály si s ním obdivuhodně umně a účelně.

Jako další skvělý nápad považuji použití mandaly, která obecně vizualizuje duchovní prožitek a zde prožitek hřejivé, obklopující lásky v oběti milovaného tatínka a následně i staršího bratra. Výborně zapadá do nálady i tématu celého snímku.

Herectví, uměřená proporce v gestech, elegance provedení, všechny pohyby jsou sdělné, odpovídající charakterům i situaci. Jsou motivované, mají účel i příčinu. Oběma postavám věříme že žijí, dýchají a cítí, že prožívají to, co se jim na plátně děje. Skvělý je i blocking postav, jejich posturika a proxemika. Volba záběrů mimořádně dobře zrcadlí jejich emoční rozpoložení a pracuje skvěle s tempem. To jsou všechno jen odkazy na mimořádně dobře zvládnuté prvky, skládající celou stavbu tohoto vrstevnatého díla.

Jako poslední zmíním i postprodukční řešení a celou výtvarnou stylizaci. Povedené propojení tužky a digitálních barev. Rozmlžení a prozáření, světlo, mizanscénu, správně zvolené měřítko místnosti, využívání prostoru pro zesílení daných scén. Tužka má podrobnost, měkkost, laskavost, strukturu a zrnitost. Barvy a jemné rozmlžení dodávají pak obrazu něhu, nostalgický nádech, stejně tak i jemné glow. Práce se světlostí, kdy nejtemnější je okamžik prožitku osamění a následná přehnaná reakce na Rodův dotek, ornitologický průzkum je pak jako scéna sblížení zase nejprozářenější. Mohl bych pokračovat dál a dál. Barbora spolu s Klárou a dalšími, zkrátka učinili mnohá rozhodnutí a zrealizovali tak mimořádně zdařilý bakalářský snímek.

Text teoretické práce Barbory Fialové je více osobní výpovědí, vzpomínkami, hledáním vlivů, prožitků nálad na různých místech a skládá tak jakési podhoubí, ze kterého snímek vyrostl. Text není tolik soustředěný, schematický, je živější, propletenější, někde se podobá až deníkovým zápisům. I taková forma je u explikace ale možná. Byť pokud bychom měli více času k editaci, jistě by prospěla. Text trpí ještě místy sníženou koncentrovaností. I tak se ale jedná o text jednoznačně zdařilý a přínosný.

Můžeme se v něm však dočíst například krásných lyrických pasáží, ve kterých se autorka rozvzpomíná na místa, která ji formovala. Třeba na chatu se zahradou na Obůrce, odhaluje chutě a vůně, prostor, který se otevírá již básnivějšímu, inspirativnímu čtení a prožívání. Toto líčení velmi vhodně dokládá Bářino režijní myšlení a cit. To, jak podstatné je přenést na diváka i smyslové prožitky. Proto takovéto pasáže do teoretické práce zcela jistě patří. Podobné texty jsou odrazem prožitků, hodnotového rámce, emocí autorky a stávají se tak vhodným emocionálním doplněním nejen explikace, ale jsou i zajímavým doslovením k atmosféře, naladění dané citlivosti, tykadélek, s jakými Barbora vnímá a také vypráví své příběhy.

Jako ne úplně šťastné hodnotím snad především pojmenování názvu teoretické práce, které jsem sice připomínkoval, ale nejspíše bylo již příliš pozdě na změnu. Slovo zákulisí má všelijaké konotace, ale ne vždy ty nejlepší.

Barbora Fialová se prokazuje jako velmi silná a nadějná tvůrkyně, režisérka, animátorka i výtvarnice, která spolu s Klárou Feltlovou stvořila velmi krásné, emotivní animované filmové dílo a dovedla i do slov vetkat svou sensitivitu i vnímavost.

návrh hodnocení teoretické části

B

návrh hodnocení praktické části

A

Bakalářskou práci Fieldbook of Common Birds, Zákulisí filmu Fieldbook of Common Birds Barbory Fialové doporučuji přijmout k obhajobě s návrhem hodnocení A, výborně.

Návrh klasifikace: A výborně

Ve Zlíně dne 6. 6. 2025

.....
podpis vedoucího bakalářské práce